

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Bokföringsnämnden (BFN)
Box 7849
103 99 Stockholm

bfn@bfn.se

2012-11-09

FI Dnr 12-87

FF dnr 45/7

Remiss – Förslag till nytt allmänt råd med tillhörande uttalande om byte mellan olika K-regelverk

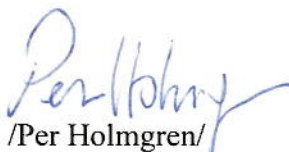
FF har i tidigare remissvar (som bifogas) utvecklat sin syn på IFRS för SME och K3. FF har därvid bl.a. berört komplexiteten och det förhållandet att IFRS regelverket är under ständig och snabb förändring, vilket kommer att påverka IFRS för SME och i förlängningen K3. FF noterade även att alla företag inte har något behov att redovisa enligt regler som i grund och botten bygger på IFRS-reglerna för noterade företag och kom därför till bedömningen att det inte borde föreligga något krav på att tillämpa K3.

Enligt FF är det mycket svårt att överblicka vad ett val av K3 innebär på sikt i form av komplexitet m.m. Ett aldrig så genomtänkt val kan i efterhand visa sig vara fel och inte motsvara företagets behov. Ett K2-företag kan även ha valt att tillämpa K3 utifrån expansionsplaner och behov av att intressera investerare - ambitioner som sedan inte realiserar.

Mot denna bakgrund och linje med tidigare svar anser FF att ett företag som i och för sig har rätt att tillämpa K2 men av olika skäl valt att tillämpa K3 bör ha möjlighet att byta till K2. Av bl.a. de skäl som anförs i konsekvensbeskrivningen mot ett helt fritt val bör det dock införas en "tröghetsregel" i form av krav på att parallell redovisning (enligt både K2 och K3) upprättas under en övergångstid på exempelvis 2-3 år. Företagen skulle därmed tvingas att göra en noggrann analys innan ett byte sker samtidigt som förfarandet blir transparent genom att det blir möjligt att jämföra företagets resultat över flera år. En sådan lösning medför även att de svåra bedömningar som kan komma att bli följden av BFNs förslag överhuvudtaget inte blir aktuella.

Stockholm som ovan
FINANSBOLAGENS FÖRENING

Lars Zacharoff

/Per Holmgren/

FINANSBOLAGENS FÖRENING

BOKFÖRINGSNÄMNDEN

Brunnsgatan 3
Box 7849
103 99 Stockholm
Via e-post
bfm@bfm.se

2010-11-29

BFN Dnr 2007-30

FF dnr 45/7

Remiss Förslag till nytt allmänt råd med tillhörande vägledning Upprättande av årsredovisning (K3)

Finansbolagens Förening har genom remiss den 18 juni 2010 inbjudits att lämna synpunkter på rubr. Föreningen får med anledning härav anföra följande.

Bakgrund

Utgångspunkten för förslaget (K3) är International Financial Reporting Standards for Small and Medium-sized Entities (IFRS for SME). IFRS for SME beslutades av International Accounting Standards Board i juni 2009 och är ett fullständigt regelverk. Det bygger på de regler som skall tillämpas i de noterade företagens koncernredovisning enligt den s.k. IAS-förordningen.

Föreningens synpunkter

Föreningen anger nedan under **1.** Föreningens allmänna utgångspunkter angående IFRS för SME och under **2.** Föreningens bedömning av BFN:s rubr förslag till K3-regler som bygger på IFRS för SME. Föreningen begränsar sig till vissa principiella synpunkter samt till frågan om redovisning av leasing som är av särskilt intresse.

1. Föreningens allmänna utgångspunkter angående IFRS för SME

Föreningen redogör först de allmänna utgångspunkter angående IFRS för SME som ligger till grund för föreningens bedömning av BFN:s förslag till K3-regler.

1.1 IASB:s ansats att bygga IFRS för SME på IFRS är i grunden fel

IASB:s har tagit fram IFRS standarderna för att tillgodose de noterade företagens intresser inklusive aktiemarknaden. Reglerna är komplicerade och tillämpningen fordrar expertkunskap. SME företagens redovisning fyller inte samma funktion och

intressenterna har inte samma informationsbehov. IFRS reglerna går dessutom inte att lägga till grund för beskattning utan att den nationella lagstiftarens möjligheter i praktiken begränsas och detta gäller även IFRS för SME. För noterade och andra företag som tillämpar IFRS t.ex. kreditinstitut görs därför idag olika undantag från IFRS vid redovisning i juridisk person.

Mot denna bakgrund har föreningen tidigare i olika sammanhang ifrågasatt om IASB:s "top down approach" att bygga IFRS för SME på IFRS ligger i linje med det regelförenklingsarbete som pågår såväl i Sverige som inom EU och som syftar till att underlätta inte minst för SME. IASB:s modell för att ta fram regler för SME står i kontrast mot den s.k. "bottom-up approach" som EU-kommissionen föreslog i sin konsultation gällande översynen av bolagsdirektiven och den s.k. "Think small first principle" dvs. att man skall utgå från SME-företagens behov när nya regler tas fram.

IFRS regelverket är dessutom under ständig och snabb förändring vilket kommer att påverka IFRS för SME genom den modell IASB valt, nämligen att IFRS för SME bygger IFRS standarderna. För att påverka det framtida innehållet i IFRS för SME krävs därmed att t.ex. intressenter som önskar uppnå regelförenklings lyckas påverka IASB:s huvudstandarder såväl som åtföljande anpassningar av IFRS för SME.

Förutom att det är svårt att vinna gehör för krav om regelförenklings är SME-företagens och dess organisationers möjligheter och resurser att påverka IASB starkt begränsade. Därtill är även EU:s enskilda medlemsländer likväl som EU:s möjligheter att påverka det privat organet IASB begränsade. Det kommer enligt föreningens bedömning bli mycket svårt att uppnå önskvärd regelförenklings såväl inom EU som nationellt inom redovisningsområdet om krav att tillämpa IFRS för SME införs.

Det kan även från andra utgångspunkter ifrågasättas om IFRS för SME kan tillgodose behovet av enkla och användbara regler för SME företag.

Föreningen återkommer till frågan om förutsättningarna att uppnå regelförenklings nedan under 2.2.

1.2 Ett exempel på krångliga regler är IFRS för SME:s regler om leasing

Redovisningen av leasing i IFRS för SME bygger på reglerna i IAS 17 Leasingavtal. Redovisningen utgår något förenklat från fördelning av ekonomiska risker och fördelar mellan leasegivaren och leasetagaren. Ett leasingavtal är antingen ett operationellt eller finansiellt leasingavtal. Reglerna har emellertid inte utformats för att tillämpas av onoterade företag än mindre av SME:s varför behoven hos sådana företag eller dess intressenter inte beaktas.

1.3 Föreningens bedömning angående god sed vid redovisning av leasing

Föreningens bedömning, vilken även kommit till uttryck i föreningens God sed nr 3 redovisning av leasing (God sed nr 3 finns på föreningens hemsida www.finansbolagensforening.se), är att det för onoterade företag normalt är fullt tillfredställande att leasingavtal redovisas med utgångspunkt från den civilrättsliga äganderätten. dvs. att alla leasingavtal redovisas som operationella leasingavtal. Detta och förhållandet att annuitetsmetoden kan tillämpas av leasegivaren överensstämmer med branschens uppfattning om vad som utgör god redovisnings sed vid redovisning av leasing – även i juridisk person för noterade företag och kreditinstitut. Detta sätt att redovisa följer för övrigt även av den svenska inkomstskattelagens regler.

Föreningen noterar att BFN i BFNAR 2000:4 angett att det finns starka skäl för att företag, som inte har så stora resurser och som har en begränsad intressentkrets, redovisar

alla leasingavtal som operationella leasingavtal. Föreningen anser bedömning har fått förnyad aktualitet i anledning av en regelförenkling som nu pågår såväl i Sverige som inom EU.

1.4 Krav på tillämpning av IFRS för SME kan försämra tillgången till finansiering

Eftersom det för leasetagaren är både fördelaktigare och enklare att redovisa finansiell leasing som operationell finns det skäl att anta att efterfrågan på operationella leasingavtal inte blir lika starkt i ett system som det nuvarande, där flertalet leasetagare med stöd av BFN:s regler tillåts redovisa finansiella leasingavtal som operationella. Av samma skäl finns det anledning att anta att efterfrågan på operationella leasingavtal skulle öka om det inte skulle vara tillåtet att redovisa finansiella leasingavtal som operationella. Det senare blir fallet om IFRS för SME måste följas. Den ökade risken som operationell leasing innebär för leasegivaren kan i sådana fall medföra att tillgången på finansiering för SME kraftigt försämras. Det kommer att ta tid för befintliga leasegivare att ställa om sig till ett system som innebär att de förutom kreditrisk även måste hantera objektsrisk. Det innebär att det kan bli ytterligare brist på finansiering till SME:s i en redan svår situation. Värt att notera i sammanhanget är att ca 20 procenta näringslivets investeringar i lös egendom finansieras genom leasing. Den finansiella leasingens andel den totala leasingmarknaden i Sverige överstiger 95 procent.

1.5 Kopplingen mellan IFRS för SME och IFRS kan förväntas leda till ökad regelbörda och försämrad tillgång till finansiering

I och med modellen där IFRS för SME bygger på IFRS kommer förändringar i IFRS efterhand påverka IFRS för SME. Den nya redovisningsstandard för leasing som för närvarande utvecklas av IASB/FASB kommer enligt vad som framgått bli än mer komplex än nuvarande leasingstandard. Det är svårt att se hur den modell som föreslås i IASB/FASB ED Leases skulle kunna tillämpas av SME än mindre hur det skulle vara möjligt att bibehålla ett samband mellan redovisning och beskattning utan att undantag görs från standarden innebärande att nuvarande regler för operationella leasingavtal bibehålls nationell. SME-företagens tillgång till finansiering skulle dessutom ytterligare försämras.

2. Föreningens slutsatser beträffande K3 som bygger på IFRS för SME

2.1 BFN:s ansats att anpassa IFRS för SME är riktigt

Föreningen har i tidigare remissvar, 2010-02-01, till Justitiedepartementet (Ju2009/9697/L1) angett att det i princip bör vara tillåtet att tillämpa IFRS för SME inom EU. Behovet av enkla regler för SME medför dock att det enligt föreningen inte bör införas något krav att tillämpa K3, se vidare nedan 2.3.

Eftersom det i princip bör vara tillåtet att tillämpa IFRS för SME bör det också med de begränsningar som följer av lagstiftning m.m. vara möjligt även för de svenska företag som önskar att kunna tillämpa IFRS för SME. Föreningen ser därför i och för sig positivt på BFN:s beslut att genom K3 implementera IFRS för SME eftersom det därigenom blir praktiskt möjligt för de svenska företag som önskar att kunna tillämpa reglerna i IFRS för SME (dock med nödvändiga anpassningar). Förening anser därvid att BFN:s genom sin ansats att anpassa reglernas innehåll till svensk skatterätt och annan gällande rätt valt en princip som bör vara vägledande även för framtiden. Undantaget i K3 som möjliggör att all leasing kan redovisas som operationell i juridisk person är ett exempel på denna princip som föreningen tillstyrker.

2.2 BFN:s konsekvensutredning ger en ofullständig bild av hur förslaget påverkar berörda företag och möjligheterna att uppnå regelförenkling

Föreningen anser att BFN:s konsekvensutredning avseende nytt allmänt råd för upprättande av årsredovisning ger en ofullständig bild av hur förslaget påverkar berörda företag. Utan något underlag som anger hur många företag som blir skyldiga att tillämpa reglerna eller hur många av dessa företag som t.ex. idag redan tillämpar RR regler som även de bygger på IFRS är det svårt att bedöma effekterna.

Föreningen återfinner inte heller någon analys av hur uppsatta mål om regelförenkling - som rimligen gäller även berörda SME-företag - skall kunna uppnås. Detta givet att IFRS för SME reglerna bygger på IFRS och att reglerna beslutas av det privata organet IASB vars ambitioner vad gäller regelförenklingen inte sammanfaller med Sveriges eller EU:s mål. Som ett exempel kan nämnas IASB:s/FASB:s arbete angående ny leasingstandard som skulle innebära en väsentligt ökad regelbörda för företagen och försämra tillgången till finansiering.

Vidare saknar föreningen en mer grundläggande analys av hur förslaget påverkar de svenska SME företagens tillgång till finansiering. Föreningen noterar i sammanhanget att leasing är en viktig del i finansieringen av svenska SME-företag idag.

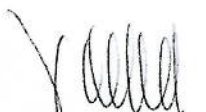
2.3 K2 bör vara huvudregelverket för onoterade svenska aktiebolag

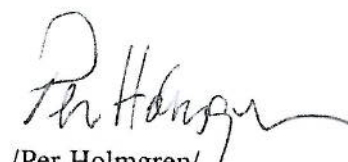
Behovet av enkla regler för SME medför att det enligt föreningen inte bör införas något krav att tillämpa K3. Inte heller utifrån ett kreditgivareperspektiv anser föreningen att någon sådan skyldighet är motiverad. Föreningen slutsats är därför att K2-reglerna och inte K3-reglerna bör vara huvudregelverket för alla onoterade aktiebolag. K3-reglerna bör istället vara ett frivilligt alternativ för de onoterade företag som av olika skäl ser ett behov av att tillämpa regler som i grunden och botten är utvecklade för noterade företags behov och intressenter. Det bör således inte uppställas något krav på större onoterade företag att tillämpa K3.

Av detta följer att BFN inte heller bör uppställa hinder mot att redovisa all leasing med utgångspunkt från den civilrättsliga äganderätten dvs. som operationell. En sådan lösning skulle förutom att minska reglerbördan och bibehålla en viktig finansieringskälla för SME-företagen också stå i överstämmelse med Finansbolagens Förenings God sed nr 3.

Föreningen noterar att leasegivare som inte är kreditinstitut och som inte är skyldiga att följa IFRS kan komma tillämpa IFRS för SME varför föreningen ser positivt på möjligheten i K3 att använda en annan metod än s.k. rakavskrivning t.ex. annuitetsmetoden. Detta är i överstämmelse med Finansbolagens Förenings God sed nr 3. som behandlar såväl redovisning för SME som redovisning i juridisk person för noterade företag och kreditinstitut mfl. som tillämpar IFRS. Möjligheten följer f.ö. även av Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd varför även andra t.ex. SME-leasegivare bör kunna redovisa på samma sätt.

Stockholm som ovan
FINANSBOLAGENS FÖRENING

/Tom Ekelund/

/Per Holmgren/